

Publicerad 2011-11-12 01:34 av aust

alt. titel:

Den Första (och den andra)

Universums ironi

Han har smekt mig i flera timmar,
retat upp mig och tagit mig så nära
så många gånger att jag tappat räkningen.
Jag har vridit mig i underbara plågor,
stönat och bett om mer.

Men för varje stön jag utstött,
för varje gång jag lustfyllt vridit mig under hans fingrar
har jag hört dina stön
och sett din kropp vrida sig under mina fingrar.

Och allt jag önskat
var att nuet aldrig skulle ta slut.
Så att jag aldrig skulle behöva minnas
att du inte vill ha mig mer.

För dig var mina fingrar alltid bara minnet av en annan.

Precis som hans nu är det för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aust med Poeter.se id #37265 innehar upphovsrätten